

กองทุน สำรองเลี้ยงชีพ

ปีที่ 13 ฉบับที่ 54

มกราคม - มีนาคม 2560

- ★ ไม่ใช่แค่เงินเกษียณ แต่คือความมั่นคง
- ★ ออมสั้น ออมน้อย ออมไม่เป็น : ปัญหาหลักของสังคมสูงวัย
- ★ ถึงเวลาที่ต้องตรวจสอบการบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแล้วหรือยัง

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซีไอเอ็มบี-พริ้นซิเพิล สมดุลตามอายุ
ซึ่งจดทะเบียนแล้ว

www.cimb-principal.com

ฉลาดลงทุน ด้วยแผนสมดุล ตามอายุ

TARGET DATE
Retirement Plan

Scan QR Code
เพื่อดูข้อมูลเพิ่มเติม

วางแผน
การลงทุน
สร้างสมดุล
หลังเกษียณ

66

99

สารบัญ

	หน้า
บรรณาธิการแถลง	2
ไม่ใช่แค่เงินเกียจฉ่ำแต่คือความมั่งคั่ง	3
ออมสั้น ออมน้อย ออมไม่เป็น : ปัญหาหลักของสังคมสูงวัย	6
ความจำเป็นที่ต้องมีการส่งเสริมความรู้ทางการเงินแก่ประชาชนให้เข้าใจ เข้าถึง และรู้เท่าทัน	8
รอบรั้วสมาคม	12
ถึงเวลาที่ต้องตรวจสอบการบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแล้วหรือยัง	15
นโยบายของรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560	21

ที่ปรึกษาของบรรณาธิการ

1. ดร.พิสิฐ ลี้อาธรรม
2. เรืออากาศเอก กนก ทองเผือก
3. นายสมชัย จรุงธนะกิจ
4. นายธีรพันธุ์ วิภาวิกุล
5. นายมนไนชัย สุดจิตร์

บรรณาธิการ

1. นายทำนอง ดาศรี

กองบรรณาธิการ

1. นายเชิดศักดิ์ สกุลทวีวัฒน์
2. นางอัญชลี เจียประเสริฐ
3. นางราตรี จารวนากุล
4. นายโกศล สงเนียม
5. นายเจน หน่อท้าว
6. นายเจษฎา จันทวงษ์ไธ
7. นางสาวชิน ตรีทรัพย์ธนกุล

คณะผู้จัดทำ

1. นายวีรพงศ์ ล้ำเลิศกิจ
2. นางชนิษฐา ชายดวงคำ

จัดทำโดย/สมาคมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สำนักงาน/164 ซอยนนทรี 14 ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทรศัพท์ 0-2294-7430-2 โทรสาร 0-2284-3934
เว็บไซต์ www.aop.or.th

Urrnarikaralek

สวัสดีครับท่านสมาชิกและผู้่านทุกท่าน

วารสารกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ฉบับที่ 54 นี้ เป็นฉบับแรกของปี 2560 ที่ประเทศไทยยังอยู่ในช่วงที่เศรษฐกิจในระยะการฟื้นตัวอย่างช้า ๆท่ามกลางความผันผวนของเศรษฐกิจการเงินของโลก นอกจากนั้นสังคมไทยมีแนวโน้มที่จะมีผู้สูงอายุมากขึ้นเช่นเดียวกับสังคมโลก ดังนั้นความจำเป็นที่จะทำอย่างไรให้คนเกษียณมีเงินทุนเพียงพอยังเป็นภาระที่รัฐและเอกชนต้องสร้างบรรยากาศให้มีการออมเพื่อเกษียณสุขให้จงได้ ซึ่งความรู้ทางการเงินจะช่วยให้ประชาชนมีโอกาสช่วยดูแลการเงินได้โดยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพยังเป็นทางเลือกที่สำคัญสำหรับการออมเพื่อใช้ยามชราอีกประเภทหนึ่งที่คุณที่เข้าถึงระบบจะต้องได้รับการดูแล

วารสารฉบับนี้จึงมีสาระสำหรับผู้่าน ถึงความจำเป็นที่ต้องมีการส่งเสริมความรู้ทางการเงินแก่ประชาชน และการดำเนินการแก้ปัญหาการเงินผู้สูงอายุ รวมทั้งการออกแบบกองทุนที่ดี และที่สำคัญ คือการตรวจสอบการบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

นอกจากนั้นปี 2560 นี้ไทยจะมีรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ซึ่งประกาศใช้แล้ว วารสารฉบับนี้ จึงได้นำหมวดว่าด้วยนโยบายของรัฐ มาให้ท่านผู้่านเพิ่มเติมด้วย

หวังว่าเนื้อหาสาระจะยังประโยชน์แก่ผู้่านทุกท่าน ครับ แล้วพบกันฉบับหน้า

ท่านอง ดาศรี
บรรณาธิการ

ไม่ใช่แค่เงินเกษียณแต่คือความมั่งคั่ง

Not just pension but wealth

ม.ล.กวิน ศิริธวัช

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

ตามที่ได้รับเกียรติจากสมาคมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ ที่ให้เขียนบทความที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากองทุนสำรองเลี้ยงชีพการบินไทยฯ จนได้รับรางวัลดีเด่นนั้น จึงขอนำประสบการณ์ในการพัฒนากองทุนดังกล่าวมาแชร์ให้กับ กรรมการกองทุนท่านอื่น ได้เห็นแนวทางเฉพาะของการบินไทยฯ และสามารถนำส่วนประกอบที่เหมาะสมไปเป็นส่วนในการพัฒนากองทุนของแต่ละองค์กรต่อไป

เนื่องจากบริบทของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของการบินไทยมีบริบทที่แตกต่างจากที่อื่น ๆ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมรวมของตัวบริษัทเอง แม้ว่าจะเป็นรัฐวิสาหกิจเช่นเดียวกับองค์กรอื่น ๆ แต่การบินไทยเป็นองค์กรรัฐวิสาหกิจที่ต้องมีการปรับตัวกับการแข่งขัน สภาพแวดล้อมเดิมที่เราเคยมีได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ทางการเงินของบริษัทฯ และ จำนวนพนักงานที่มีจำนวนมาก การที่บริษัทไม่มีการปรับเงินเดือนมาเป็นเวลานานอีกทั้งการจำกัดการทำงานล่วงเวลา และการที่ไม่มีการขึ้นเงินเดือนเป็นเวลาต่อเนื่องหลายปี ทำให้พนักงานไม่สามารถปรับตัวด้านรสนิยมในการใช้จ่าย อีกทั้ง การเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้ง่าย ทำให้พนักงานจำนวนมากเต็มไปด้วยหนี้สินและไม่สามารถต่อสู้กับภาวะเงินเฟ้อได้ ทำให้พนักงานมีภาวะหนี้สินล้นพ้นตัวเป็นจำนวนมาก

ด้วยสภาวะแวดล้อมที่กล่าวมา กรรมการกองทุนการบินไทยฯ ที่ถูกเลือกตั้งมาหรือที่เรียกว่า กรรมการลูกจ้าง จึงมีแนวทางที่จะแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน โดยได้กำหนดเอา กองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ เป็น แนวทางในการพัฒนาและต่อยอด การพัฒนาความมั่งคั่งของสมาชิกและให้สมาชิกเห็นคุณค่าของการวางแผนทางการเงิน และมีวินัยในการออม รวมทั้งเรามองว่าถ้าพนักงานมีความมั่งคั่งและลงทุนเป็น ความมั่งคั่งดังกล่าวก็จะถูกส่งต่อไปสู่สร้างความมั่งคั่งดังกล่าวไปสู่องค์กรในที่สุด

จึงได้เกิดเป็น Mission Statement ว่า “Not just pension but wealth” เป็น หลักในการเริ่มออกแบบและ บริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของการบินไทยทั้งหมด โดยเรามองกลับมาออกแบบ วิธีการทำงานใหม่หมด ซึ่งจะขออนุญาตเล่าแนวทางสู่กันฟังในรายละเอียดดังนี้

เราใช้แนวทางในการออกแบบกองทุนเพื่อตอบโจทยดังนี้

Good design, Good decision, Good discipline, Good diversification.

Good design โดยแนวทางแล้วการออกแบบกองทุนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสมาชิกของตนเอง เป็นสิ่งที่ต้องออกแบบเฉพาะ ซึ่งแต่ละแบบมีทั้งข้อดีข้อเสีย ซึ่งพอจะแบ่งปันประสบการณ์ดังนี้ เนื่องจากเดิมกองทุนสำรองของเราได้ออกแบบ Employee Choice เดิมในลักษณะที่เป็น Composite Benchmark ซึ่งประกอบไปด้วย 2 นโยบายการลงทุนในตราสารทุนไม่เกิน 10% และ 25% โดยกำหนดให้เป็น กองแบบยืดหยุ่น (Flexible Fund) ที่ผู้จัดการกองทุนสามารถปรับสัดส่วนให้เหมาะสมกับสภาพการลงทุนในขณะนั้น ๆ โดยมีความเชื่อว่า การออกแบบดังกล่าวน่าจะเหมาะสมและเพียงพอกับสมาชิก และด้วยเหตุผลดังกล่าวกับพบว่าเมื่อยามที่ภาวะวิกฤติที่แท้จริง การให้การตัดสินใจกับผู้จัดการกองทุนในการตัดสินใจ ไม่ได้เป็นเครื่องมือที่เพียงพอและเหมาะสมกับ ภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้นจริงเพราะ วิกฤติที่เกิดขึ้นจริง กองทุนฯ ประเภทที่ลงทุนแบบสัมพัทธ์ Relative Value กลับไม่สามารถปรับตัวให้รับสถานการณ์ดังกล่าวได้ ทำให้แนวทางดังกล่าวกดดันกรรมการให้ต้องลดสัดส่วนของตราสารทุน ในนโยบายดังกล่าว โดยกำหนดมาตรฐานวัดเปรียบเทียบ (Benchmark) เพื่อป้องกันปัญหา Tail Risk จากวิกฤติที่เกิดขึ้น สมาชิกฯ ที่รับความเสี่ยงไม่ได้จึงตำหนิกรรมการในการปล่อยให้กองทุนมีตัวเลขติดลบปรากฏอยู่ในกองทุนฯ กรรมการฯ แก้ปัญหาด้วยการลดขนาดของ การวัดในส่วนของตราสารทุนใน Benchmark โดยไม่ทราบว่าการกระทำดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อส่วนหนึ่งของระบบ คือการมีเงินเกษียณน้อยลงและไม่เพียงพอต่อการยังชีพหลังเกษียณที่ต้องผูกพันกับเงินเพื่อเป็นระยะเวลายาวนาน ยิ่งบางกองทุนฯ ที่ยังมีทั้ง 2 ระบบคือ กองทุนบำเหน็จในแบบเดิม (Defined Benefit) สมาชิกยิ่งเปรียบเทียบได้ง่าย และจะนำมาซึ่งการขอยกเลิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในแบบของ Contribution ดังนั้น การเป็นกรรมการกองทุนฯ จึงต้องเผชิญกับ ทาง 2 แพร่งที่ ถ้าคงสัดส่วนในตราสารทุนสูง ก็จะไม่สามารถผ่านเหตุการณ์ร้าย ๆ หรือวิกฤติเศรษฐกิจไปได้ ในขณะที่ถ้าหลบภัยด้วยวิธีดังกล่าวก็จะทำให้ผลตอบแทนรวมหลังเกษียณได้เงินไม่เท่ากับ เงินที่ได้รับในแบบเดิม

โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ปัจจุบันผลตอบแทนตราสารหนี้ได้ปรับตัวเข้าใกล้ 0 ทำให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ ที่เน้นการลงทุนในตราสารหนี้มีผลตอบแทนต่ำมากกว่าในอดีต ปัญหาได้เวียนวนและเกิดขึ้นใน 2 ทาง ทำให้ช่วงที่ผมได้มาเป็นกรรมการฯ ได้ตระหนักถึงแนวทางที่จะทำให้อาปัญหานี้อย่างยั่งยืนและเป็นระบบ จึงได้ออกแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพใหม่ เพื่อใช้สภาพแวดล้อมที่มีอยู่และเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินงานใหม่หมด เพื่อให้กองทุนนี้สามารถเป็นที่พึงของสมาชิกได้อย่างยั่งยืนและเลี้ยงดูสมาชิกฯ ได้อย่างสง่างามหลังเกษียณ (เนื่องจากกฎหมายได้มีการปรับปรุงให้สมาชิกฯ สามารถถอนเงินกองทุนไว้ได้หลังเกษียณและสามารถรับเป็นรายงวดได้ด้วย) ทำให้สมาชิกฯ ที่ไม่มีความสามารถด้านการลงทุนสามารถใช้เงินเป็นรายเดือน เมื่อเลือกรับเป็นรายงวด คล้ายเงินเดือนต่อไปได้เรื่อย ๆ

การออกแบบกองทุนจึงเปลี่ยนแปลงมาเป็นแบบ แยกนโยบายการลงทุนในแบบ รายนโยบาย (Pure Product) ซึ่ง ทำให้ กองทุนมีได้หลายแผน ขึ้นอยู่กับการเลือกผสมนโยบายแทนที่จะเลือกนโยบายก็เลือกแผน ที่ประกอบไปด้วยหลายนโยบายประกอบกัน อยากให้ลองนึกภาพนะครับ สมมุติเปรียบเทียบนะครับ การลงทุนกับ การเลือกกาแฟครับ เดิมที คือมีกาแฟอยู่เพียง 2 แบบให้เลือก ทั้ง 2 แบบ เหมือนกันต่างกันว่า ความเข้มข้นกับความอ่อน แต่ทั้ง 2 ยังคงเป็น กาแฟชนิด 3 in 1 ที่ สมาชิกเลือก กลายมาเป็น มีขวด กาแฟ น้ำตาล และ นม ตั้งไว้เป็นแท่งและสมาชิกเลือกผสมตามรสชาติ จึงเป็นที่มาของการออกแบบกองทุนในลักษณะที่เป็น Pure Product คือ มีนโยบายและให้สมาชิกเลือกผสมตามความชอบประกอบขึ้นมาเป็นแผนของตัวเอง

ความโลภและความกลัว ได้มาเป็นเหตุปัจจัยที่จะทำให้สมาชิก เลือกแผนลงทุนโดยผสมนโยบาย ตราสารหนี้ และตราสารทุนได้ผิดเวลา เพราะ เมื่อผลตอบแทนทางไหนสูงก็มักจะแห่หรือเลือกลงทุนหนักไปในด้านใดด้านหนึ่งโดย ลืมนึกถึงด้านที่มีมีความเสี่ยงประกอบไปด้วย ในแนวทางแล้ว กรรมการฯ จึงกำหนดแผนการลงทุนโดยคงสัดส่วนของตราสารทุนไว้ไม่ให้แผนที่มีความเสี่ยงสูงสุดไม่เกิน 50% ของแต่ละคน ซึ่งในช่วงแรกหรืออีกหลายปี จนกว่าสมาชิกจะมี

ความเข้าใจและรับความเสี่ยงอันเกิดจากความผันผวนได้แล้ว จึงจะมีการขยับการลงทุนในตราสารทุนที่มีแผนเพิ่มขึ้นได้ไม่เกิน 70% ซึ่งจะยังไม่น่าใช้ช่วงเวลานี้

แนวความคิดที่จะต้องจัดการออกแบบกองทุนฯ ให้ได้ผลประโยชน์สม่ำเสมอและมีความเสี่ยงเหมาะสมนั้น ก็ต้องกลับมาใช้กลยุทธ์ที่ลงไปในระยะยาวของการที่ต้องได้รับ ผลตอบแทนจากหุ้นและ เงินปันผล พร้อมทั้งจะต้องหาทางได้รับผลประโยชน์จากความผันผวนของตลาด การนำกลยุทธ์ทุกอย่างเพื่อมาใช้ในกองทุนสำรองฯ ให้เหมาะสม นับว่าเป็นเรื่องท้าทายการกรอย่างยั้งที่จะต้องคอยหาทางแทรกและปรับ กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่นักลงทุนระดับโลกใช้มาให้เกิดประโยชน์กับ กองทุนฯ

ดัชนีชี้วัด Benchmark ที่ใช้ในการกำหนดให้ ผู้จัดการกองทุนฯ ประเภท Active Fund ที่ต้องเอาชนะ จึงถูกเลือกให้ต้องนำเงินปันผลมาคำนวณรวมด้วย หรือที่เรียกว่าเป็นดัชนีประเภท Total Return Index นั่นเอง การนำเอาเงินปันผลมาเป็นส่วนในการวัดดัชนีนั้นเป็นส่วนสำคัญที่สะท้อนพฤติกรรมของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพราะกองทุนสำรองฯ เป็นกองทุนฯ ที่ไม่ได้จ่ายเงินปันผลออกมา การนำเอาดัชนีเฉยๆ โดยไม่รวมเงินปันผลจึงไม่น่าจะสะท้อนพฤติกรรมของลักษณะของกองได้ ทำให้ ผู้จัดการมี แต้มต่อที่จะเอาชนะ Benchmark ได้ง่าย และไม่เป็ธรรมชาติกับสมาชิก

นอกจากการเลือก Benchmark ที่ต้องมี TRI ประกอบด้วยแล้ว ความแตกต่างระหว่างการเลือกประเภทของกลุ่มหลักทรัพย์ที่ใช้เป็นดัชนีก็มีผลอย่างยิ่งต่อการดำเนินกลยุทธ์ในแบบยั่งยืน ซึ่งตัวเลือกมักประกอบไปด้วย กลุ่ม SET 50 ,SET 100 ,SET ซึ่งมีนัยสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างกลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์ที่เน้นหุ้นใหญ่มากเกินไป อาจประสบปัญหาที่ต้องรอ Fund Flow จากต่างประเทศ แต่ได้ประโยชน์ในแง่ความยั่งยืนกรณีที่เกิดวิกฤติใด ๆ การมีหุ้นใหญ่และแข็งแกร่งเป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะทำให้มูลค่าที่ลดลงของราคาหลักทรัพย์มีโอกาสกลับมาฟื้นตัวได้ก่อน และมีความมั่นคงในแง่ของขนาด การกำหนด จำนวนและชนิดของหุ้นไม่มี ผิดถูกข้อดี แต่อยู่ที่ การปรับใช้ Benchmark ให้เหมาะกับกลยุทธ์ที่เราเป็นองค์รวมมากกว่า ด้วยแนวคิดที่เราต้องคำนึงถึงการฟื้นตัวอันเกิดจากมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ใด ๆ ที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นดัชนีนั้น จึงต้องให้กองทุนเป็นลักษณะที่โตได้กับทุกสถานการณ์ของตลาด โดยแนวทางกองการบิษัทไทยฯจึงได้ใช้ SET100TRI ซึ่งเป็นองค์ประกอบของ SET50 และกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีจำนวนมากว่า แม้ว่าจมองว่าการกำหนดให้ Universe มีขนาดเล็กกว่าตลาดน่าจะเป็นการเสียโอกาส ในการหาหุ้นดีและมีขนาดที่ไม่อยู่ในองค์ประกอบของ Benchmark ที่กำหนดก็ตาม แต่เหรียญบาทมี 2 ด้านเสมอกับการลงทุน การกำหนด ขนาดที่กว้างเกินไปของ Benchmark ก็จะเป็นปัญหาการควบคุมและคุณภาพของตราสารทุนในลักษณะที่เป็นมูลค่าที่แท้จริงไป การกำหนดสัดส่วนของจำนวนตัวหลักทรัพย์ที่ใช้เป็น กลยุทธ์นั้น จะต้องมีการบริหารความเสี่ยงที่ตรงรับเสมอ

โลกใบใหม่ที่วิธีการในแบบเดียว (One approach) ที่เคยได้ผลในอดีตกลับไม่สามารถที่จะหาผลตอบแทนในแบบเดิม ๆ ได้ ผลตอบแทนของตราสารหนี้ได้กลายมาเป็นยาขมอีกอันหนึ่งของสมาชิกที่หวังพึ่งเงินเย็น ที่ดูจะไม่เย็นเสียแล้ว การออกแบบกองทุนฯ และใช้กลยุทธ์ แบบพหุวิธีการ (Multi approach) และการผสมผสานกันของสินทรัพย์ในการลงทุน กลายมาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะต้องออกแบบกองทุนให้เกิดผลตอบแทนเพื่อเอาชนะเงินเฟ้อและเป็นที่ยิ่งที่แท้จริงให้กับสมาชิกได้

ยังมีเรื่องต้องขยายเพื่อคลายข้อสงสัย และเนื้อหาที่น่าสนใจอีกมาก ขอเล่าต่อบันหน้า นะครับ

INVESTMENTS

PENSION

SAVINGS

“ออมสั้น ออมน้อย ออมไม่เป็น : ปัญหาหลักของสังคมสูงวัย”

LRA

401K

ศศ.ดร.พรอนงค์ บุษราตรีกุล

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คงไม่เป็นที่น่าแปลกใจหรือเป็นประเด็นใหม่ที่จะกล่าวว่าประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ในโลกที่กำลังมีปัญหาเกี่ยวกับการเข้าสู่สังคมสูงวัย จริงอยู่การแก่ตัวลงเข้าสู่อายุสูงวัยไม่ใช่ว่าจะเป็นปัญหาสำหรับคนทุกคนและส่งผลกระทบต่อทุกสังคมเสมอไป เพราะถ้าคนโดยส่วนใหญ่สูงวัยแบบมีคุณภาพ ที่หมายถึงมีความมั่นคงทางสุขภาพ ทางสังคม และทางการเงิน การเข้าสู่สังคมสูงวัยคงไม่ใช่ประเด็นร้อนที่ได้รับความสนใจ และจัดได้ว่าเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนในหลายประเทศเช่นในปัจจุบัน

สำหรับโจทย์ใหญ่ที่สำคัญของประเทศไทยเราที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่สังคมสูงวัย ได้แก่ ความไม่มั่นคงทางการเงิน ในอันที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าผู้สูงวัยไทยจะมีความมั่นคงทางการเงิน โดยสามารถรักษาระดับของการใช้จ่ายสำหรับชีวิตหลังเกษียณจากการทำงานได้ ซึ่งปัญหามาจากหลายสาเหตุ อาทิ ความครอบคลุมที่ยังต่ำของระบบการออมเพื่อเกษียณอายุของกองทุนเงินออมแห่งชาติสำหรับแรงงานนอกระบบ (แรงงานนอกระบบ 18 ล้านคน แต่มีสมาชิกปัจจุบันมีเพียง 5 แสนคน) รายได้จากระบบสวัสดิการของรัฐที่ยังน้อยเมื่อเทียบกับค่าครองชีพ (เบี้ยชราภาพ 600-1,000 บาทต่อเดือนขึ้นกับอายุ) ไปจนถึงระดับการออมและแผนการลงทุนที่ยังไม่สามารถสร้างความเพียงพอของรายได้หลังเกษียณของแรงงานในระบบไม่ว่าจะเป็นแรงงานภาครัฐ และหรือแรงงานภาคเอกชน (สัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงโดยเฉลี่ยของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพต่ำกว่าร้อยละ 15 ขณะที่ของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่ที่ต่ำกว่าร้อยละ 35 โดยทั้งสองกลุ่มยังมีระดับการออมโดยเฉลี่ยเพื่อการเกษียณอายุต่ำกว่าร้อยละ 10 ของรายได้)

ถ้าเจาะลึกถึงปัญหาสำคัญของการออมและการลงทุนของแรงงานในระบบภาคเอกชนที่ปัจจุบันอยู่ในรูปแบบสมัครใจในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแล้ว โดยต้องมองข้ามปัญหาพื้นฐานเกี่ยวกับสัดส่วนการครอบคลุมแรงงานทั้งระบบที่ยังต่ำ (ลูกจ้างภาคเอกชนเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแค่ประมาณ 2 ล้านคนหรือร้อยละ 20 ของแรงงานทั้งระบบ) เพราะปัญหาดังกล่าวนี้จะลดลงเมื่อกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบข.) ซึ่งเป็นกองทุนภาคบังคับที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้คนทำงานทั่วประเทศออมเงินได้มีการจัดตั้งและดำเนินการอย่างเรียบร้อยในอนาคตอันใกล้ เพื่อให้กลับมามองปัญหาของสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในปัจจุบันจะพบว่าปัญหาของความไม่เพียงพอของรายได้หลังเกษียณเป็นผลมาจากการออมที่ไม่เหมาะสมที่สามารถสรุปโดยง่ายได้ 3 คำ คือ ออมสั้น ออมไม่เป็น และออมน้อย ซึ่งทั้ง 3 สิ่งนี้ส่งผลให้ถึงแม้สมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมีวินัยในการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ มีนายจ้างที่คำนึงถึงความมั่นคงของลูกจ้างหลังเกษียณโดยการสมัครใจจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพขึ้น

มา แต่ก็ยังไม่สามารถสร้างความเพียงพอให้เกิดขึ้นได้ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง

ทางแก้จึงต้องมาจากการสร้างให้เกิดความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น โดยในเรื่องแรกนั้นทางแก้ของการออมสั้นที่เกิดจากการที่สมาชิกสามารถนำเงินออกจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้จากการลาออกจากกองทุนฯ ที่อาจเกิดมาจากการลาออกจากงานหรือลาออกจากกองทุน ทางแก้นี้คงต้องฝากไปที่การออกแบบของ กบข. ที่เป็นการออมภาคบังคับ ว่าต้องมีกำหนดให้สมาชิกอยู่ในกองทุนนานจนถึงวัยเกษียณจริง (สูงวัยมากพอที่จะไม่มีรายได้จากการทำงานแล้ว) เพราะการจะแก้ไขระบบปัจจุบันคงทำได้ยากสำหรับทางแก้ของการออมน้อยที่เกิดมาจากการมีอัตราการสะสมของลูกจ้างร่วมกับอัตราสมทบของนายจ้างโดยเฉลี่ยที่ยังต่ำกว่าร้อยละ 10 ซึ่งเป็นอัตราที่ไม่สามารถสร้างความเพียงพอ รวมทั้งยังต่ำเมื่อเทียบกับประเทศต่างๆ และปัญหาสุดท้ายของการออมไม่เป็นที่มาจากการมีแผนการลงทุนที่ไม่สอดคล้องกับการลงทุนระยะยาวที่สมควรมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีโอกาสสร้างผลตอบแทนที่สูง ถึงแม้จะมีความผันผวนของราคาในระยะสั้นอยู่ เพื่อให้มีอัตราผลตอบแทนจากการออมและลงทุนที่สูงพอที่จะชดเชยอำนาจซื้อของเงินที่ลดลงจากเงินเฟ้อได้นั้น มีได้หลายวิธีที่ให้ผลและมีข้อจำกัดที่ต่างกัน

ที่ผ่านมาทางแก้ของปัญหาทั้งออมน้อยและออมไม่ เป็นส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญเริ่มจากการยกระดับความรู้ทางการเงิน (financial literacy) ให้แก่สมาชิกและหรือผู้ออมเพื่อเกษียณอายุ ด้วยเชื่อว่าเมื่อผู้ใดมีความรู้ทางการเงินที่มากขึ้นจะทำให้ปัญหาดังกล่าวหมดไป แต่ในข้อเท็จจริงแล้วจะพบว่าความรู้ทางการเงิน (โดยเฉพาะในเรื่องการออมและการลงทุน) ในระดับที่สามารถส่งผลต่อการตัดสินใจได้ด้วยตนเองของบุคคลต่างๆ ค่อนข้างเป็นเรื่องที่ยาก และใช้เวลาในการทำให้บรรลุผลการหาวิธีการให้ความรู้ที่จะทำให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพค่อนข้างเป็นไปได้ยาก มีค่าใช้จ่ายทั้งในเรื่องของต้นทุนและเวลา ดังนั้นทางแก้ภายใต้ข้อจำกัดนี้จึงควรพิจารณาแยกเป็นแต่ละส่วน ได้แก่ ปัญหาของการออมน้อย ที่ควรต้องแก้ด้วยการสร้างการตระหนักรับรู้ถึงความสำคัญของการออม พร้อมกับต้องช่วยให้เกิดการตั้งเป้าหมายการออมที่เหมาะสมด้วยเครื่องมือที่เข้าใจง่ายและท้ายที่สุดควรเป็นการให้ความรู้ที่มุ่งเน้น

ไปที่ความรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้ออมมีความพร้อมและความสามารถในการออมที่สูงขึ้น ซึ่งไม่ใช่ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนที่มีความซับซ้อนที่คนทั่วไปเข้าใจได้ยากแต่เป็นความรู้พื้นฐานเรื่องการใช้จ่ายและการบริหารจัดการหนี้สินจะดีกว่า

ส่วนปัญหาการออมไม่เป็นที่มาจากการเลือกแผนการลงทุนที่ไม่เหมาะสม ทางแก้ที่ควรจะเป็น คือการส่งเสริมให้มีผู้ให้คำแนะนำการลงทุนมืออาชีพที่เป็นอิสระและมีคุณภาพด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำจะดีกว่าการมุ่งเน้นที่จะให้ความรู้แก่คนมาเรียนและหวังว่าจะนำความรู้ไปเพื่อตัดสินใจเองได้ ซึ่งในทางปฏิบัติ แผนการลงทุนจะมีการนำเสนอโดยบริษัทจัดการการลงทุนให้แก่คณะกรรมการของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพิจารณาคัดเลือกจะเห็นได้ว่าผู้คัดเลือกไม่ใช่ผู้ออมขณะที่ผู้ออมไม่ได้มีส่วนในการเลือกและรับฟังข้อเสนอและหรือคำแนะนำตั้งแต่แรกทำให้ผลของการมีแผนการลงทุนที่ดีและเหมาะสมรวมทั้งครอบคลุมความต้องการของสมาชิกยังอาจมีข้อจำกัดที่สามารถปรับปรุงได้

กล่าวโดยสรุป จะเห็นได้ว่าการให้ความรู้ทางการเงินกับผู้ออมเพื่อเกษียณอายุถึงแม้ว่าเป็นเรื่องที่ดี สมควรทำอย่างต่อเนื่องแต่การจะทำให้เกิดผลในระยะเวลานานสั้นนั้นยังมีข้อจำกัดอยู่ ดังนั้นองค์กรและหรือหน่วยงานใดที่ต้องการจะแก้ปัญหาและหรือส่งเสริมความเพียงพอให้แก่สมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ควรจะมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับองค์ความรู้เฉพาะเรื่อง อาทิ การสร้างการตระหนักรับรู้ถึงความสำคัญของการออม ร่วมกับการสร้างและหรือส่งเสริมให้สมาชิกมีเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายทางการออมเพื่อเกษียณอายุ (รับรู้ว่าต้องมีเงินเท่าไรเมื่อเกษียณ) จัดทำข้อมูลในการพิจารณาคัดเลือกและหรือเปรียบเทียบแผนการลงทุนที่เหมาะสม โดยตัวอย่างของกิจกรรมที่มีประโยชน์ในเรื่องเหล่านี้ได้แก่ การเผยแพร่แผนการลงทุนทางเลือกต่างๆ ในรูปแบบที่เข้าใจง่ายการจัดทำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการลงทุน การนำเทคโนโลยีทางการเงินเข้ามาให้บริการการให้คำแนะนำการออมเพื่อเกษียณอายุรวมทั้งการมีเครื่องมือที่ช่วยในการกำหนดเป้าหมายของการออมพร้อมประเมินสถานะความเพียงพอของรายได้หลังเกษียณ (ในที่นี้ขอแนะนำเว็บไซต์ตัวอย่างได้แก่ retirement_checkup.com) เป็นต้น

ITF

ความจำเป็นที่ต้องมีการส่งเสริม ความรู้ทางการเงินแก่ประชาชนให้ เข้าใจ เข้าถึง และรู้เท่าทัน

RMF

ท่านอง คาศรี

ที่ปรึกษาสมาคมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

เงินแม้มีหน้าที่เป็นเพียงตัวกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า เงินได้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตทั้งการหามาได้และการใช้เงินไปเป็นอย่างมาก และยิ่งในปัจจุบันนี้ได้มีการพัฒนาทางการเงินที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น หากขาดความรู้ทางการเงินที่เหมาะสม ก็อาจจะถูกหลอก หรือเอาเปรียบได้ง่าย ทั้งตลาดการเงินในระบบและนอกระบบ ซึ่งในหลายประเทศรวมทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจัง

ทั้งนี้“ความรู้ทางการเงิน” หรือ Financial Literacy ในที่นี้ หมายถึง การตระหนัก ความรู้ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญ ทักษะและพฤติกรรมในลักษณะที่มีผลให้บุคคลใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจทางการเงินที่ดี และในที่สุดจะช่วยส่งผลให้บุคคลมีสุขภาพทางการเงินที่ดี ซึ่งมีวิธีวัดผล 3 ด้านด้วยกัน คือความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน นิยามนี้เป็นไปตามความหมายที่องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ได้ให้ไว้

ประเทศพัฒนาแล้วที่มีการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมความรู้ทางการเงินแก่ประชาชนมีหลายประเทศ เช่น อังกฤษ ฮอลแลนด์ แคนาดา นิวซีแลนด์ เป็นต้น ล้วนมีองค์กรอิสระที่มีหน้าที่ส่งเสริมความรู้ทางการเงินแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ในที่นี้ขอยกตัวอย่างของอังกฤษหรือสหราชอาณาจักรดังนี้

อังกฤษซึ่งถือว่าเป็นศูนย์กลางการเงินของโลก ได้จัดตั้ง Money Advice Service (MAS) ขึ้นเป็นองค์กรอิสระตามกฎหมาย Financial Services Act 2010 โดยแยกตัว

ออกจาก Financial Services Authority -FSA (ซึ่งต่อมาเรียกว่า Financial Conduct Authority (FCA) มาเป็น Financial Education Body แล้วมาเป็นองค์กร MAS ในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งองค์กรนี้ก็เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความรู้ด้านการเงินให้ประชาชนมีความสามารถบริหารจัดการเงินของตนเอง ให้ตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน รู้คุณค่าของเงินเมื่อต้องเลือกซื้อสินค้าและบริการ รวมทั้งให้ตระหนักถึงประโยชน์และความเสี่ยงของเครื่องมือทางการเงิน รวมทั้งการให้คำปรึกษาทางการบริหารจัดการหนี้ และทำงานร่วมกับองค์กรอื่น ๆ เช่น สถาบันการเงิน ทั้งนี้การให้บริการดังกล่าวสม่ำเสมอและเข้าถึงได้ง่าย

แหล่งเงินทุนที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการ MAS มาจาก FCA ที่เก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ประกอบธุรกิจภายใต้การกำกับดูแลของ FCA เอง

สำหรับการบริหารจัดการนั้น FCA ซึ่งเป็นผู้กำกับดูแล เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการมาดำเนินงาน 12 คน จากผู้มีความรู้และประสบการณ์ทางการเงิน โดยคณะกรรมการนี้ดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นอิสระจาก FCA มีหน้าที่หลักในการกำหนดยุทธศาสตร์และการอนุมัติงบประมาณของ MAS

ผลการดำเนินงานของ MAS ในระยะที่ผ่านมา มีประชาชนให้ความสนใจใช้บริการต่าง ๆ ทั้งด้านข้อมูลข่าวสารและความรู้ทางการเงิน รวมทั้งการขอรับบริการปรึกษาด้านหนี้สินเป็นจำนวนมาก เช่นในปี 2556 มีผู้เข้ามาใช้บริการ 2.1 ล้านคน โดยองค์กรอิสระนี้มีฐานข้อมูลเปรียบเทียบทางการเงินที่ครอบคลุมและรวดเร็ว มี

ช่องทางการติดต่อที่หลากหลายด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย จนถึงการเจอกันตัวต่อตัวเพื่อให้คำปรึกษา นอกจากนี้ยังมีการช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง และมีบริการให้ความรู้เพื่อช่วยวางแผนชีวิตในอนาคตตั้งแต่มีครอบครัว จนถึงเกษียณอีกด้วย

สำหรับกรณีของประเทศไทยนั้น การให้ความรู้ทางการเงินแก่ประชาชนของรัฐ กระทรวงการคลังได้ริเริ่มในปี 2556 โดยได้มอบหมายให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของ กระทรวงการคลังตามเป้าหมายที่ 1 ที่ว่าด้วยแนวทางการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยได้จัดตั้งคณะกรรมการการให้ความรู้ทางการเงินเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2555 และมีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ

คณะกรรมการการให้ความรู้ทางการเงินดังกล่าว มีหน้าที่เสนอแนะนโยบายและทิศทางการให้ความรู้แก่ประชาชน รวมทั้งผู้ประกอบการ และจัดทำติดตามและเร่งรัดการดำเนินงานตามแผนการให้ความรู้พื้นฐานทางการเงิน ที่คณะกรรมการได้กำหนดเป็นมาตรฐานไว้

การดำเนินการดังกล่าวมีเป้าหมายที่จะให้คนไทยมีความรู้ ความสามารถ ในการบริหารการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและมีวินัยทางการเงิน สร้างความมั่นคงทางการเงินแก่ตนเอง ครอบครัวและประเทศชาติ โดยจัดทำข้อมูลความรู้ทางการเงิน เพื่อให้ประชาชนและผู้สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเงิน รวมทั้งหลักสูตรและโครงการที่มีอยู่

แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า โครงการนี้ ไม่มีความต่อเนื่อง และได้ยกเลิกไปเมื่อ 30 กันยายน 2556

ในปัจจุบันไทยยังไม่มีองค์กรอิสระที่มาทำหน้าที่ให้ความรู้พื้นฐานทางการเงินแก่ประชาชน จึงไม่มีการกำหนดมาตรฐานความรู้พื้นฐานการเงิน แต่ยังมีหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐและภาคเอกชนได้มีบทบาทในการให้ความรู้ทางการเงิน อาทิ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สถาบันการเงินต่าง ๆ ฯลฯ แต่มีลักษณะต่างคนต่างทำเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรนั้น ๆ

ดังนั้นจึงไม่แปลกที่ยังมีประชาชนถูกหลอกลวงทางการเงินอยู่ ไม่ว่าจะถูกหลอกลวงเข้าร่วมลงทุนในแชร์ลูกโซ่ หรือวิธีการอื่น ๆ เช่นการหลอกลวงผ่านโทรศัพท์ การสวมรอย และการปลอมแปลงเอกสารแสดงตัวตน เป็นต้น

สะท้อนให้เห็นว่าคนไทยที่ถูกหลอกลวงเหล่านั้นยังขาดความรู้พื้นฐานทางการเงินและ/หรือยังมีความโลภอยู่ มาก ซึ่งจากการรายงานการรับเรื่องร้องเรียนทางการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ปี 2556 ได้ให้ข้อสังเกตว่าสาเหตุที่ทำให้ประชาชนยังถูกหลอกลวงทางการเงินดังกล่าว เกิดจากประชาชนยังขาดการรู้เท่าทันและขาดความรู้ความเข้าใจทางการเงินที่ถูกต้องและเพียงพอ

นอกจากนั้นผลสำรวจของ ธปท.ในปี 2556 พบว่าคนไทยมีคะแนนทักษะทางการเงินเฉลี่ย 12.9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58.9 ของคะแนนเต็ม และเมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของ 14 ประเทศที่ร่วมโครงการสำรวจทักษะทางการเงินกับ ประเทศในกลุ่ม OECD ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 13.7 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.3 แล้ว ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของคนไทยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย 14 ประเทศถึงร้อยละ 3.8

ผลการสำรวจดังกล่าวสอดคล้องกับผลการสำรวจความรู้ทางการเงินของประชาชนไทยทั่วประเทศในปี 2556 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลังร่วมกับมูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง ซึ่งพบว่า

“คนไทยส่วนใหญ่เกือบร้อยละ ๗๐ มีความรู้ทางการเงินอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอาชีพอิสระรายได้น้อย เกษตรกร กลุ่มครัวเรือน และกลุ่มนักเรียนระดับอุดมศึกษา”

ทั้งนี้ผู้สำรวจได้ให้ความหมายของระดับความรู้ทางการเงินด้วยการแบ่งกลุ่มเป้าหมายไว้ 6 กลุ่ม โดยกลุ่มที่มีความรู้ทางการเงินตั้งแต่ระดับต่ำสุด จนถึงระดับสูงที่สุดไว้ดังต่อไปนี้

1. ระดับความรู้ทางการเงินต่ำสุด หมายถึง บุคคลที่มีปัญหาทางด้านการเงิน ไม่มีการออม ไม่มีการวางแผนทางการเงิน มีการกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนที่ไม่ใช่สถาบันการเงินมากกว่าร้อยละ 50 ของหนี้สินทั้งหมด ไม่มีการติดตามข่าวสารทางการเงิน และไม่สนใจที่จะแก้ปัญหาทางการเงินของตนเอง ซึ่งผลการสำรวจพบว่าประชาชนกลุ่มที่มีความรู้ทางการเงินต่ำสุดกลุ่มนี้มีประมาณร้อยละ 2.86

2. ระดับความรู้ทางการเงินต่ำ หมายถึง บุคคลที่มีปัญหาทางการเงิน ไม่มีการออม ไม่มีการวางแผนทางการเงิน มีการกู้จากแหล่งเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงินมากกว่าร้อยละ 50 ของหนี้สินทั้งหมดไม่มีการติดตามข่าวสารทางการเงิน แต่สนใจที่จะแก้ไขปัญหาทางการเงินของตนเอง ซึ่งผลการสำรวจพบว่าประชาชนกลุ่มที่มีความรู้ทางการเงินต่ำนี้มีประมาณร้อยละ 25.69
3. ระดับความรู้ทางการเงินปานกลางค่อนข้างต่ำ หมายถึง บุคคลที่ไม่มีปัญหาทางการเงิน (เคยมี) เริ่มมีการออม มีการวางแผนทางการเงิน มีการกู้จากแหล่งเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงินร้อยละ 20 ถึงร้อยละ 50 ของหนี้สินทั้งหมด มีการติดตามข่าวสารทางการเงิน และมีการลงทุนเบื้องต้นเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงิน มีความสามารถในการบริหารจัดการได้พอใช้ ซึ่งผลการสำรวจพบว่าประชาชนที่มีความรู้ทางการเงินปานกลางค่อนข้างต่ำนี้มีถึงร้อยละ 44.19
4. ระดับความรู้ทางการเงินปานกลางค่อนข้างสูง หมายถึง บุคคลที่ไม่มีปัญหาทางการเงิน (เคยมี) มีการออม มีการวางแผนทางการเงิน มีการกู้จากแหล่งเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของหนี้สินทั้งหมด มีการติดตามข่าวสารทางการเงิน และมีการลงทุนเบื้องต้นเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงิน มีความสามารถในการบริหารจัดการค่อนข้างดี ซึ่งผลการสำรวจพบว่าประชาชนที่มีความรู้ทางการเงินปานกลางค่อนข้างสูง มีร้อยละ 22.38
5. ระดับความรู้ทางการเงินสูง หมายถึง บุคคลที่ไม่มีปัญหาทางการเงิน มีการออมสูง มีการวางแผนทางการเงิน มีการกู้จากแหล่งเงินที่ไม่ใช่สถาบันการเงินน้อยกว่าร้อยละ 20 ของหนี้สินทั้งหมด มีการติดตามข่าวสารทางการเงิน และมีการลงทุนและการวิเคราะห์ความเสี่ยงก่อนการลงทุน เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินจะได้รับผลกระทบเพียงเล็กน้อย ซึ่งผลการสำรวจพบว่าประชาชนที่มีความรู้ทางการเงินสูง มีเพียงร้อยละ 4.17
6. ระดับความรู้ทางการเงินสูงที่สุด หมายถึง บุคคลที่ไม่มีปัญหาทางการเงิน มีการออมสูง มีการวางแผนทางการเงิน มีการกู้จากแหล่งเงินที่เป็นสถาบันการ

เงินทั้งหมด มีการติดตามข่าวสารทางการเงิน และมีการลงทุนและการวิเคราะห์ความเสี่ยงก่อนการลงทุนทุกครั้ง เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินจะไม่ได้รับผลกระทบ ซึ่งผลการสำรวจพบว่าประชาชนที่มีความรู้ทางการเงินสูงที่สุด มีเพียงร้อยละ 0.71 เท่านั้น

ในการแก้ปัญหาเพื่อส่งเสริมความรู้ทางการเงินของประเทศไทยนั้น คณะอนุกรรมการปฏิรูปตลาดทุน ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง สถาบันปฏิรูปแห่งชาติ ที่ผู้เขียนเป็นอนุกรรมการในขณะนี้ด้วย ได้เห็นความสำคัญที่ไทยควรมีองค์การมาดำเนินการส่งเสริมความรู้ขั้นพื้นฐานทางการเงินแก่ประชาชนให้มีความต่อเนื่อง โดยคณะอนุกรรมการปฏิรูปตลาดทุน ได้นำข้อเสนอแนะต่างๆ จากที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกรรมการสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ เพื่อปรับปรุงรายงานและกรอบความคิดเห็น พร้อมพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินและสภาปฏิรูปแห่งชาติ

อย่างไรก็ตาม โครงการจัดตั้งองค์การกลางการส่งเสริมความรู้ทางการเงินขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน เพื่อให้ความรู้ทางการเงินมีความเป็นองค์รวมอย่างเป็นระบบต้องสอดคล้องกันอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีการเปลี่ยนจากสภาปฏิรูปแห่งชาติเป็นสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) ที่มีคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ และสนช. มีกรรมาธิการ การเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง ด้วย ซึ่งระยะที่ผ่านมายังไม่มีข่าวออกมาว่า จะยังคงดำเนินการเรื่องนี้ต่อไปอีกหรือไม่

ดังนั้นถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลยุค คสช. ต้องเอาจริงเอาจังกับเรื่องนี้ เพื่อคืนความสุขภาพทางการเงินที่ดีให้แก่ประชาชน

หรือหากอาศัยกลไกของภาครัฐอาจล่าช้า ภาคเอกชนควรร่วมมือกันจัดตั้งสถาบันกลางเพื่อให้คนไทยมีความรู้ทางการเงินขั้นพื้นฐานเพื่อให้อย่างน้อยมีความรู้ความเข้าใจ และรู้เท่าทันด้านการเงินที่เป็นส่วนสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันมิให้มีการหลอกลวงทางการเงินในทุกรูปแบบได้

BANGKOK AVIATION FUEL SERVICES PUBLIC COMPANY LIMITED

บริษัท บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด มหาชน

บริการธุรกิจพลังงาน
ด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน
โดยคำนึงถึงคุณภาพ
ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม

การประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2559

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 30 มีนาคม 2560 ระหว่างเวลา 9.00-12.00 น. สมาคมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้จัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2559 เพื่อรองรับรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2558 รายงานผลการดำเนินงานประจำปี 2559 รับรองรายงานงบดุลประจำปี 2559 การแต่งตั้งผู้สอบบัญชี ประจำปี 2560 เสนอแก้ไขข้อบังคับสมาคม และเรื่องการจัดทำหนังสือสัญญา ธรรมนูญประชุมชั้น 18 การไฟฟ้านครหลวง สำนักงานใหญ่ เพชรฉัตร โดยมี ดร.พิสิฐ ลี้อาธรรม นายกสมาคมเป็นประธานในที่ประชุม การประชุมครั้งนี้มีกองทุนสมาชิกเข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 50 หน่วยงานกองทุน

อนึ่ง ก่อนวาระการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ได้มีการเสวนาพิเศษ หัวข้อ “เหลียวหน้าแลหลังกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบข.)” โดยมีผู้ร่วมเสวนาดังนี้ คุณนัชชา พรตปรกรณ์ รองเลขาธิการ กลุ่มงานบริหารความเสี่ยง กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ, ดร.มนชัย สุดจิตร รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารความเสี่ยง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร, คุณปาริย บัญญัติ Executive Vice President ฝ่ายพัฒนาธุรกิจ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนส่วนบุคคล บลจ. ซีไอเอ็มบี-พรินซิเพิล จำกัด โดยคุณเชิดศักดิ์ สุกุลทวีวัฒน์ กรรมการและเลขาธิการสมาคม เป็นผู้ดำเนินรายการ

การประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมครั้งที่ 1/2560

เมื่อวันเสาร์ที่ 28 มกราคม 2560 สมาคมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้จัดประชุมคณะกรรมการบริหารและที่ปรึกษาสมาคม ครั้งที่ 1/60 โดยมี ดร.พิสิฐ ลี้อาธรรม นายกสมาคมเป็นประธานในที่ประชุม ณ ห้องประชุมคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีกรรมการและที่ปรึกษาสมาคมเข้าร่วมประชุม จำนวน 28 คน โดยหลังจากการประชุม คณะฯ ได้ไปดูงานที่มูลนิธิธัชยาเทียมในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ที่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

รอบรัฐสมาคมฯ

การประชุมคณะกรรมการบริหารสมาคมครั้งที่ 2/2560

เมื่อวันศุกร์ที่ 3 มีนาคม 2560 สมาคมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้จัดประชุมคณะกรรมการบริหารและที่ปรึกษาสมาคม ครั้งที่ 2/60 โดยมี ดร.พิสิฐ ลี้อาธรรม นายกสมาคมเป็นประธานในที่ประชุม ณ ห้องประชุมใหญ่ ชั้น 5 อาคารปณท. บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด แจ้งวัฒนะ มีกรรมการและที่ปรึกษาสมาคมเข้าร่วมประชุม จำนวน 13 คน

จัดอบรมหลักสูตร หลักสูตร “พัฒนาการใหม่ๆ ของกฎหมายกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และภาวะภาษีอากร” รุ่นที่ 6

ตามที่สมาคมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ได้จัดอบรมโครงการอบรมเสริมความรู้แก่กรรมการและผู้ปฏิบัติงานกองทุน หลักสูตร “พัฒนาการใหม่ๆ ของกฎหมายกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและภาวะภาษีอากร” รุ่นที่ 6 ณ ห้องประชุมราชมัย ชั้น 1 โรงแรมอะริสตัน สุขุมวิท 24 เมื่อวันศุกร์ที่ 10 มีนาคม 2560 ได้เสร็จสิ้นไปแล้วนี้ โดยมีผู้เข้าอบรม จำนวน 42 คน จาก 25 หน่วยงานกองทุน โดยการอบรมครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจาก สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และสำนักงานกฎหมาย กรมสรรพากร ส่งผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นวิทยากร

โรงงานยาสูบ

เปิดศูนย์จัดจำหน่ายและกระจายสินค้า ใน

สปป.ลาว ตั้งเป้าเดินหน้าขยายธุรกิจสู่ AEC

กลุ่มประเทศ
CLMVT

C

Cambodia

L

Laos

M

Myanmar

V

Viet Nam

T

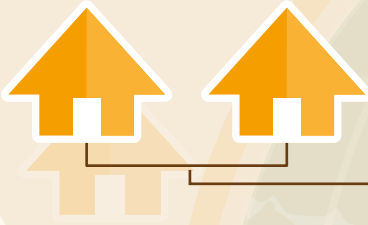
Thailand

• กุมภาพันธ์ 2560

โรงงานยาสูบแต่งตั้งบริษัท ดีโอ ดีเวลอปเมนต์ กรุ๊ป จำกัด เป็นตัวแทนจำหน่ายในประเทศไทย ผ่านบริษัท พาณิช วงศ์เจริญ ซาออก-ซาเข้า จำกัด เพื่อเป็นตัวแทนจำหน่ายใน สปป.ลาว

• พื้นที่จำหน่าย

แขวงเวียงจันทน์ และ แขวงจำปาสัก

มีร้านค้าที่สามารถ
กระจายบุหรี่ประมาณ

1,200 – 1,500
ร้านค้า

• มีนาคม 2560

โรงงานยาสูบมีแผนที่จะขยายตลาดไปยังบริเวณลาวตอนเหนือ ทางฝั่งหลวงพระบางอีก 2 แขวง

• ผลิตภัณฑ์บุหรี่ยงโรงงานยาสูบ ที่นำร่องเข้าสู่ตลาด สปป.ลาว

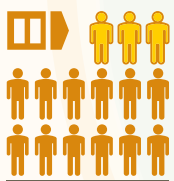
มีจำนวน 3 ตรา ได้แก่ บุหรี่ตรากรงทิพย์ 90 ตราสายฝน 90 และตราสามมิตร 90 และในปลายเดือน มีนาคม 2560 นี้ โรงงานยาสูบจะนำบุหรี่ยงตราไลน์ ออกจำหน่ายในตลาด สปป.ลาว เพื่อตอบสนอง ความต้องการของผู้บริโภคในกลุ่มวัยรุ่น

• จุดมุ่งหมายการเปิดศูนย์จัดจำหน่าย และกระจายสินค้าใน

สปป.ลาว

1

กระจายสินค้าสู่ผู้บริโภคใน สปป.ลาว อย่างทั่วถึง

2

เข้าถึงผู้บริโภคต่างชาติ ที่นิยมผลิตภัณฑ์ไทย

3

ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ ในกลุ่มประเทศ AEC

4

สร้างรายได้เพิ่มจากการส่งออก

เร็วๆนี้ โรงงานยาสูบมีแผนเดินหน้าขยายตลาดไปยังประเทศอื่นๆในภูมิภาคอาเซียน

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นองค์กรชั้นนำในธุรกิจยาสูบของกลุ่มประเทศ CLMVT

โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง
THAILAND TOBACCO MONOPOLY

77th
ANNIVERSARY

ฝ่ายอำนวยการและสื่อสารองค์กร กองสื่อสารองค์กร
CALL CENTER 02 229 1000 | www.thaitobacco.or.th | บ้านเราชาวยาสูบ

ถึงเวลาที่ต้องตรวจสอบ การบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแล้วหรือยัง

อนุวัฒน์ จงยินดี
บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ถือเป็นสวัสดิการที่นายจ้างตั้งใจจะให้ลูกจ้างมีเงินออมไว้ใช้จ่ายหลังเกษียณโดยการสะสมและสมทบเงินรายเดือนร่วมกัน ซึ่งในปัจจุบันรูปแบบของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้นเนื่องจาก

- การจัดรูปแบบกองทุนที่หลากหลายขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการในการลงทุนที่แตกต่างกันมาก เช่น Target Date Fund ที่จะจัดสรรเงินลงทุนให้เหมาะสมตามช่วงอายุที่เปลี่ยนไปให้กับสมาชิก
- การมี Employee's Choice ที่สมาชิกสามารถเลือก หรือเปลี่ยนการลงทุนในกองทุนที่เหมาะสมกับตนเองได้ตามกำหนดระยะเวลาที่ต่างกันของแต่ละกองทุนฯ
- อัตราการจ่ายเงินสะสมของลูกจ้าง และเงินสมทบของนายจ้างเข้ากองทุนที่แตกต่างกันตามเงื่อนไขระยะเวลาการทำงานหรือ ระยะเวลาการเป็นสมาชิกหรือ ตามตำแหน่งหรือตามอัตราเงินเดือนของลูกจ้าง
- กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของบริษัท/ กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ มีหลายบริษัท อาจมีมากกว่า 1 กอง และมีสมาชิกจำนวนมาก เช่น อาจมีทั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจัดการ และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานบังคับบัญชา เป็นต้น

แล้วใครบ้างที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

ผู้มีหน้าที่ในการบริหารจัดการกองทุนฯ ประกอบด้วยหน่วยงานหลัก ๆ ดังนี้:

1. คณะกรรมการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพประกอบด้วยผู้แทนซึ่งลูกจ้างเลือกตั้งและผู้แทนซึ่งนายจ้างแต่งตั้งมีหน้าที่กำหนดนโยบาย/สัดส่วนการลงทุน รวมถึงกำกับดูแลการบริหารกองทุนฯ ให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนด
2. นายจ้าง บริษัท/กลุ่มบริษัทผู้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนฯ
3. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนมีหน้าที่บริหารจัดการเงินลงทุนให้เป็นไปตามนโยบาย และเงื่อนไขที่ตกลงกัน
4. นายทะเบียน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนผู้มีหน้าที่ดูแลข้อมูลสมาชิก และจัดทำรายงานการบริหารจัดการหลักทรัพย์
5. ผู้รับฝากทรัพย์สิน (Custodian) ผู้เก็บรักษาทรัพย์สิน รวมทั้งการรับมอบ ส่งมอบ ตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจสอบทรัพย์สิน ทำทะเบียนทรัพย์สิน ติดตามสิทธิประโยชน์จากการลงทุน และจัดทำรายงานให้บริษัทจัดการทราบ
6. สมาชิกกองทุนหรือพนักงานผู้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน มีหน้าที่รักษาสีทธิและผลประโยชน์ของตนเอง รวมทั้งติดตามผลการดำเนินงานของกองทุนที่ตนเป็นสมาชิกอยู่
7. หน่วยงานตรวจสอบภายในกองทุนฯหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการกองทุนฯ ทำหน้าที่ตรวจสอบประเมินความเพียงพอของการควบคุมภายในในการบริหารงานของกองทุนฯ

ความเสี่ยง

คณะกรรมการกองทุนฯ พิจารณาประเมินความเสี่ยงของบริษัท/กลุ่มบริษัทซึ่งอาจมีกองทุนฯ หลายประเภท ทั้งที่เป็นการลงทุนในตราสารหนี้ ตราสารหนี้+ตราสารทุน หรือ Target Fund Date เป็นต้นอีกทั้งยังมีกองทุนแยกเป็นพนักงานระดับจัดการ กับพนักงานระดับบังคับบัญชา และแต่ละกองทุนมีพนักงานหลายบริษัท ซึ่งสมาชิกอาจมีการย้ายข้ามกองทุน หรือย้ายข้ามบริษัทได้ รวมถึงการไม่มีหน่วยงานกองทุนสำรองเลี้ยงชีพโดยตรง จึงใช้วิธีการมอบหมายงานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดความผิดพลาด ที่อาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่ลูกจ้างควรจะได้รับ หากไม่มีกระบวนการควบคุมและติดตามที่ดี เช่นการใช้ระบบ IT เข้าช่วย ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นอาจมีผลกระทบต่อทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งกว่าลูกจ้างจะทราบอาจจะนานมาก หรืออาจจะไม่ทราบเลยก็ได้ ทำให้ไม่สามารถแก้ไขได้อย่างทันท่วงที

ท่านคิดว่าจะเกิดความผิดพลาดได้อย่างไรบ้าง แล้วผลเสียหายจะเป็นอย่างไร

หากผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง/ล่าช้า อาจก่อให้เกิดผลเสียหายต่อลูกจ้างได้ เช่น

คณะกรรมการกองทุนฯ

1. นโยบายคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจ ณ ขณะนั้น รวมถึงขาดการติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง
ผลเสียหาย การลงทุนไม่เป็นไปตามนโยบายที่กำหนด ผลการดำเนินงานของกองทุนผิดพลาด ส่งผลให้ผลประโยชน์ของสมาชิกไม่ถูกต้องตามที่ควรเป็น

นายจ้าง บริษัท/กลุ่มบริษัทผู้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนฯ

1. ข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุน (ลูกจ้างของบริษัท) เช่น อัตราเงินสะสม-สมทบ กองทุนที่เลือก ไม่ถูกต้อง
ผลเสียหายการคำนวณเงินสะสม-สมทบรายงวด ยอดรวมเงินสะสม-สมทบไม่ถูกต้อง นั้นหมายถึงจำนวนหน่วยลงทุนของสมาชิกอาจสูงหรือต่ำกว่าที่ควรเป็น
2. การส่งเอกสารแจ้งการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อการคำนวณเงินสะสม-สมทบให้นายทะเบียนฯ ล่าช้า เช่น เอกสารแจ้งเปลี่ยนอัตราสะสม-สมทบ แจ้งเปลี่ยนกองทุน เป็นต้น
ผลเสียหายจำนวนหน่วยลงทุนของสมาชิกอาจสูงหรือต่ำกว่าที่ควรเป็น
3. การส่งเอกสาร/ไฟล์ข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบรายงวดให้นายทะเบียนฯ ล่าช้า
ผลเสียหายจำนวนหน่วยลงทุนของสมาชิกอาจสูงหรือต่ำกว่าที่ควรเป็น
4. การนำส่งเงินสะสม-สมทบให้นายทะเบียนฯ ล่าช้า
ผลเสียหายจำนวนหน่วยลงทุนของสมาชิกอาจสูงหรือต่ำกว่าที่ควรเป็น และบริษัทอาจต้องเสียค่าปรับให้กับนายทะเบียนฯ เนื่องจากนำส่งเงินล่าช้า เช่น นำส่งเงินช้ากว่า 3 วันทำการนับจากวันจ่ายค่าจ้างให้พนักงาน เป็นต้น (ขึ้นกับเงื่อนไขที่ตกลงกับนายทะเบียนฯ)

นายทะเบียน

1. การปรับปรุงข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุน/ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อการคำนวณเงินสะสม-สมทบในระบบล่าช้า หรือไม่ได้ปรับปรุงข้อมูลตามเอกสารที่บริษัท/กลุ่มบริษัทผู้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนฯ แจ้ง
ผลเสียหาย จำนวนหน่วยลงทุนของลูกจ้างอาจสูงหรือต่ำกว่าที่ควรเป็น

ผู้รับฝากทรัพย์สิน (Custodian)

1. การรับ-ส่งมอบ และชำระราคาหลักทรัพย์ล่าช้า ไม่ถูกต้อง ไม่มีการติดตามสิทธิประโยชน์จากการลงทุน
ผลเสียหาย ข้อมูลเงินลงทุน และผลประโยชน์ไม่ถูกต้องทันกาล ทำให้การนำข้อมูลไปใช้ไม่มีประสิทธิภาพ

2. การควบคุมภายในการจัดเก็บหลักทรัพย์ไม่เพียงพอ การเข้าถึงหลักทรัพย์ของบุคคลต่าง ๆ ไม่มีระบบ ไม่สามารถติดตามได้
ผลเสียหายหลักทรัพย์อาจสูญหาย หรือข้อมูลที่สำคัญถูกเปลี่ยนแปลง แก้ไข ทำให้สมาชิกสูญเสียผลประโยชน์ที่ควรได้รับ

จากที่กล่าวข้างต้น ท่านคิดว่า ถึงเวลาหรือยังที่เราต้องตรวจสอบ กำกับดูแล และติดตามการบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

หากคำตอบคือ **ถึงเวลาแล้ว..... เราขอแนะนำวิธีการตรวจสอบดังนี้**

แนวทางการตรวจสอบการบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของหน่วยงานตรวจสอบภายใน หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย

1. การบริหารกองทุน

1.1 นโยบายการลงทุน

เพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลการลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจัดการกองทุน สอดคล้องกับนโยบายที่กำหนดโดยคณะกรรมการกองทุนบริษัทหลักทรัพย์ ตรวจสอบโดย

- เปรียบเทียบสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ จากงบแสดงรายละเอียดสินทรัพย์สุทธิ (กข. 1.2) เทียบกับนโยบายการลงทุนจากคณะกรรมการกองทุน เช่นการลงทุนในหุ้นกู้ หุ้นกู้ด้อยสิทธิ หุ้นสามัญ หน่วยลงทุน และตราสารอื่น ๆ

1.2 ทรัพย์สินกองทุน

เพื่อให้มั่นใจว่าการควบคุมดูแลและจัดเก็บหลักทรัพย์โดยผู้รับฝากทรัพย์สิน (Custodian) มีความถูกต้องและปลอดภัย

- ตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของประเภทจำนวนหลักทรัพย์ที่มีอยู่จริง ว่าตรงกับบัญชีคุมของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
- ความปลอดภัยในการเก็บรักษาหลักทรัพย์ มีขั้นตอนในการเก็บรักษา และการเข้าถึง
 - o ผู้มีหน้าที่ดูแลกองทุนของบริษัท ต้องจัดทำหนังสือแจ้งชื่อ ตำแหน่ง ของผู้ที่ต้องการเข้าทำการตรวจนับหลักทรัพย์ ล่วงหน้าไปยัง Custodian เมื่อผู้ที่มีรายชื่อไปถึง ต้องมอบสำเนาบัตรประชาชนพร้อมเซ็นสำเนาถูกต้องไว้เป็นหลักฐานในการเข้าถึงหลักทรัพย์
 - o สถานที่จัดเก็บมีความปลอดภัย เช่น เก็บในตู้เซฟ
 - o ผู้ดูแลหลักทรัพย์ของ Custodian ควรจะสังเกตการณ์การปฏิบัติงานของผู้ที่มาตรวจนับหลักทรัพย์
 - o มีการตรวจสอบความถูกต้องหลักทรัพย์ก่อนนำเข้าจัดเก็บในตู้เซฟ

2. การตรวจสอบข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของบริษัท/กลุ่มบริษัทที่มีกองทุนฯ 2 กองขึ้นไป เช่นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานจัดการ และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานบังคับบัญชา

1. การตรวจสอบความผิดปกติของข้อมูล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วยในการตรวจสอบ
2. การตรวจสอบจากเอกสาร/รายงาน สำหรับบริษัทที่ไม่มีระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนฯ

2.1 การตรวจสอบความผิดปกติของข้อมูล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วยในการตรวจสอบสำหรับบริษัทที่นำระบบสารสนเทศมาช่วยในการบริหารจัดการข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนฯ โดยขอยกตัวอย่าง ดังนี้

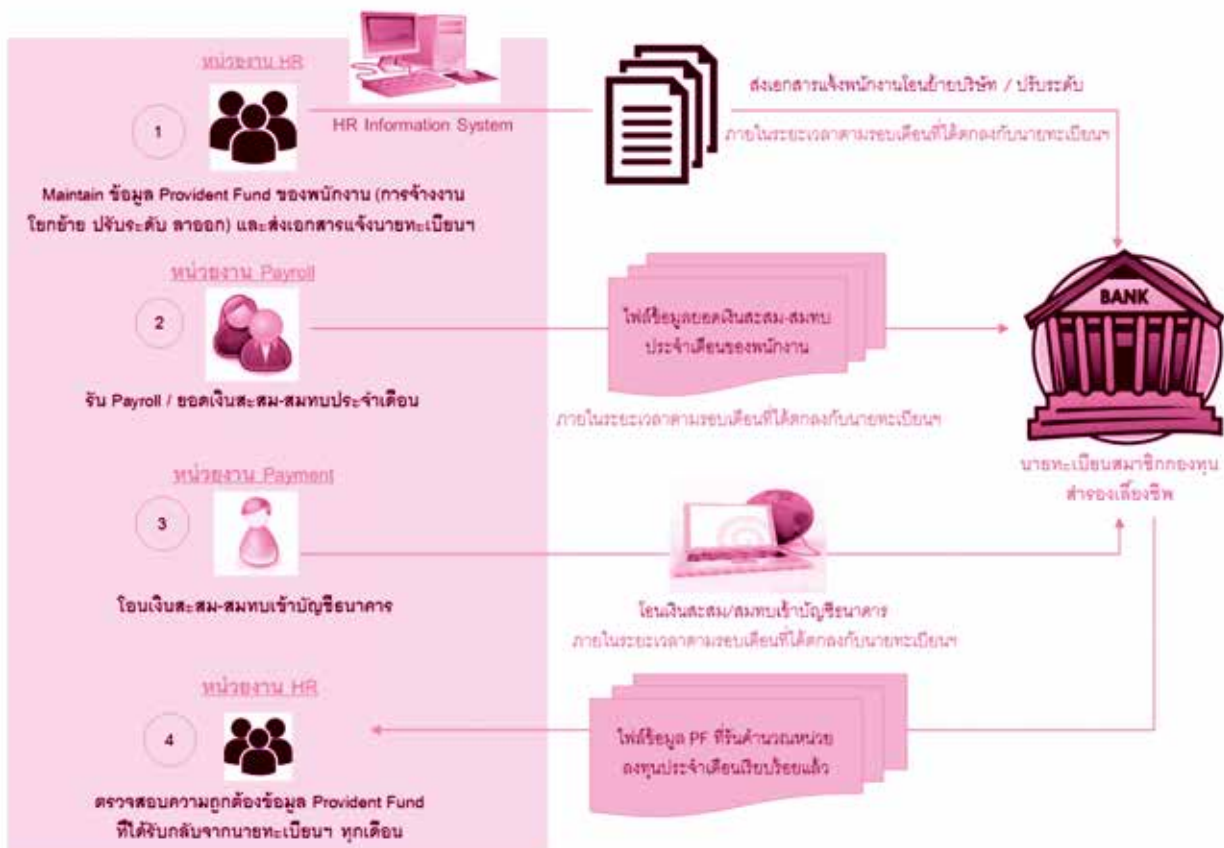
บริษัทนำระบบสารสนเทศมาช่วยในเรื่องต่อไปนี้

1. การเก็บข้อมูลทะเบียนสมาชิกแต่ละกองทุนฯ
2. การส่งไฟล์ข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบประจำเดือนรายคน หรือเมื่อมีการโยกย้าย/ลาออกให้นายทะเบียนฯ
3. การโอนเงินให้ธนาคาร
4. การรับไฟล์ข้อมูลหน่วยลงทุน ยอดเงินสะสม-สมทบรายคนตั้งแต่แรกเข้าจนถึงปัจจุบันจากนายทะเบียนฯ
5. การตรวจสอบความถูกต้อง/สอดคล้องกันระหว่างข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบตั้งแต่แรกเข้าจนถึงปัจจุบันในระบบสารสนเทศของบริษัท และข้อมูลจากนายทะเบียนฯ

หน่วยงานใดบ้างที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในที่นี้มี 4 หน่วยงาน ได้แก่

1. หน่วยงาน HR : สร้าง/แก้ไข/ยกเลิกข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนฯ เมื่อมีการจ้างงาน โยกย้ายข้ามบริษัทแต่อยู่ในกองทุนฯประเภทพนักงานบังคับบัญชาแบบเดิม หรือโยกย้ายพนักงานจากกองทุนฯ พนักงานบังคับบัญชาไปเป็นพนักงานจัดการ ลาออก ส่งเอกสารแจ้งนายทะเบียนฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบตั้งแต่แรกเข้าจนถึงปัจจุบันที่ได้รับกลับมาจากนายทะเบียนฯ
2. หน่วยงาน Payroll: ประมวลผลเงินเดือน และยอดเงินสะสม-สมทบประจำเดือน และส่งไฟล์ให้ธนาคารภายในระยะเวลาที่กำหนด
3. หน่วยงาน Payment: โอนเงินสะสม-สมทบทั้งหมดเข้าบัญชีธนาคารภายในระยะเวลาที่กำหนด
4. หน่วยงานตรวจสอบภายใน ตรวจสอบความถูกต้องอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งก่อนการประชุมสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

บริษัทมีกระบวนการปฏิบัติงานในการบริหารจัดการข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ดังนี้

การตรวจสอบโดยหน่วยงานตรวจสอบภายใน

ประเด็นตรวจสอบ	วิธีการตรวจสอบ
1. ข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน ได้แก่ ชื่อสมาชิก ชื่อกองทุน ชื่อบริษัท นโยบายการลงทุนอัตราเงินสะสมตามอายุงาน และยอดเงินสะสม-สมทบตั้งต้นในระบบ	
1.1 ข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนฯที่บริษัทเก็บเป็น Master Profile	ตรวจสอบข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนฯว่ามีความถูกต้อง เช่น <ul style="list-style-type: none"> อัตราเงินสะสม-สมทบสอดคล้องกับอายุงานของพนักงาน นโยบายการลงทุนของพนักงานสอดคล้องกับระดับพนักงาน
1.2 ข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบตั้งต้นในระบบของพนักงานที่ย้ายเข้ามาใหม่ในบริษัทเปรียบเทียบกับเอกสารที่เป็นหลักฐานการโอนย้ายยอดเงินสะสม-สมทบจากกองทุนเก่า	ตรวจสอบข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบตั้งต้นของพนักงานที่ย้ายเข้ามาใหม่ในบริษัทเปรียบเทียบกับเอกสารที่เป็นหลักฐานการโอนย้ายยอดเงินสะสม-สมทบจากกองทุนเก่า
2. ข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนฯในระบบสารสนเทศของบริษัท ถูกต้องสอดคล้องกับข้อมูลผลการคำนวณหน่วยลงทุน ยอดเงินสะสม-สมทบตั้งแต่แรกเข้าจนถึงปัจจุบันที่ได้รับจากนายทะเบียนฯ	
2.1 นำส่งเอกสารแจ้งนายทะเบียนฯสมาชิกเข้าใหม่ ย้ายกอง หรือลาออก: นำส่งครบถ้วน/นำส่งทันทันภายในระยะตามรอบเดือนที่นายทะเบียนฯ กำหนด	กรณีนายทะเบียนฯมีรายงานช่วยตรวจสอบข้อมูลผิดปกติประจำงวดสามารถใช้รายงานช่วยตรวจสอบได้โดยตรง กรณีนายทะเบียนฯไม่มีรายงานช่วยตรวจสอบสามารถตรวจสอบได้จาก <ul style="list-style-type: none"> ไฟล์ข้อมูลที่รับ-ส่งกันระหว่างบริษัทและนายทะเบียนฯ โดยเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนฯ ที่บริษัทส่งให้นายทะเบียนฯ กับข้อมูลที่นายทะเบียนฯ ประมวลผลแล้วส่งกลับมาให้ หากชื่อกองทุน ชื่อบริษัท นโยบายการลงทุนไม่สอดคล้องกันแสดงว่า อาจเกิดความล่าช้าในการส่งเอกสารแจ้งนายทะเบียนฯ ในงวดนั้น รายงานที่ใช้ในการมอนิเตอร์ความผิดปกติของข้อมูล โดยการพัฒนารายงานเพื่อเปรียบเทียบยอดเงินสะสม-สมทบตั้งแต่แรกเข้าถึงปัจจุบันที่บริษัทประมวลผลเก็บไว้ในระบบ กับยอดเงินสะสม-สมทบตั้งแต่แรกเข้าจนถึงปัจจุบันที่นายทะเบียนฯ ประมวลผลแล้วส่งกลับมาให้ในงวดเดียวกัน
2.2 นำส่งข้อมูล (เอกสาร/ไฟล์) ยอดเงินสะสม-สมทบประจำเดือนภายในระยะเวลาตามรอบเดือนที่นายทะเบียนฯ กำหนด	ตรวจสอบเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบตั้งแต่แรกเข้าจนถึงปัจจุบันของข้อมูลทะเบียนสมาชิกในงวดล่าสุด กับข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบตั้งแต่แรกเข้าจนถึงปัจจุบันของข้อมูลทะเบียนสมาชิกในงวดก่อนหน้า หากพบว่ายอดเงินไม่เพิ่มขึ้น อาจเกิดจาก 2 สาเหตุ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> บริษัทส่งข้อมูล(เอกสาร/ไฟล์)ยอดเงินสะสม-สมทบประจำเดือนให้นายทะเบียนฯ ไม่ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด บริษัทโอนยอดเงินสะสม-สมทบเข้าบัญชีให้นายทะเบียนฯ ไม่ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด
2.3 โอนยอดเงินสะสม-สมทบเข้าบัญชีให้นายทะเบียนฯ ภายในระยะเวลาตามรอบเดือนที่นายทะเบียนฯ กำหนด	ซึ่งต้องมีการสอบถามสาเหตุที่แท้จริงจากนายทะเบียนฯ ต่อไป

2.2 การตรวจสอบจากเอกสาร/รายงาน สำหรับบริษัทที่ไม่มีการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลทะเบียนสมาชิกกองทุนฯ

บริษัทฯ ต้องตรวจสอบเช่นเดียวกับกรณีที่มีการนำระบบสารสนเทศมาใช้ แต่วิธีการตรวจสอบจะเปลี่ยนจากการตรวจสอบจากความผิดปกติของข้อมูลที่มีในระบบฯ ของบริษัทเปรียบเทียบกับข้อมูลในรายงาน/ไฟล์ที่ได้รับจากนายทะเบียนฯ ตามที่กล่าวในข้อ 2.1 เป็นการตรวจสอบจากเอกสาร/รายงาน

ต้องร่อนหน่วยงานตรวจสอบภายในมาตรวจสอบ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ และหรือสมาชิกเป็น ผู้ดูรายงาน NAV อย่างสม่ำเสมอ

หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบการทำงานในแต่ละขั้นตอน ต้องปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง (มี Check List ในการปฏิบัติงาน) และมีการสอบถามความถูกต้องในการปฏิบัติงานโดยผู้บังคับบัญชา (1st Line of Defense) ซึ่งจาก ตัวอย่างในข้อ 2.1 หน่วยงานตั้งแต่ 1-3 ต้องดำเนินการ ดังนี้

หน่วยงาน HR :

- บันทึกข้อมูลทะเบียนสมาชิกสำหรับลูกจ้างที่เข้างานใหม่ โยกย้าย ลาออก ปรับระดับ (กรณีปรับระดับแล้ว ย้ายกองทุน) ให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน
- ส่งเอกสารแจ้งการเปลี่ยนแปลงให้นายทะเบียนฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด
- ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบตั้งแต่แรกเข้าจนถึงปัจจุบันของบริษัทเปรียบเทียบกับ ข้อมูล/รายงานที่ได้รับจากนายทะเบียนฯ หากพบว่ามีความแตกต่างกันต้องหาสาเหตุ และแจ้งผู้เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการแก้ไข

หน่วยงาน Payroll :

- ประมวลผลเงินเดือน และส่งข้อมูลยอดเงินสะสม-สมทบประจำเดือนให้นายทะเบียนฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

หน่วยงาน Payment :

- ประสานงานกับหน่วยงาน Payroll เพื่อตรวจสอบว่า ผลรวมของยอดเงินสะสม-สมทบประจำเดือนจากการประมวลผลเงินเดือนถูกต้องตรงกับยอดเงินที่จะโอน
- โอนเงินสะสม-สมทบเข้าบัญชีธนาคารภายในระยะเวลาที่กำหนด

การบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ มีความซับซ้อนมีผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก เมื่อเกิดความผิดพลาด จะมีผลเสียหายต่อสมาชิกกองทุน ดังนั้นเพื่อลดความเสี่ยงและลดโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดบริษัท จำเป็นที่จะต้องกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการและผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน รวมถึงมีการตรวจสอบกำกับดูแล และติดตามการบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งจะเป็นการป้องกันความเสียหายจากผลประโยชน์ไม่ถูกต้องที่อาจเกิดขึ้นต่อสมาชิกกองทุน

นโยบายของรัฐ ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา ๖๔ บทบัญญัติในหมวดนี้เป็นแนวทางให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

ยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖๖ รัฐพึงส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศโดยถือหลักความเสมอภาคในการปฏิบัติต่อกัน และไม่แทรกแซงกิจการภายในของกันและกัน ให้ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศและคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติและของคนไทยในต่างประเทศ

มาตรา ๖๗ รัฐพึงอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น

ในการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาเถรวาทเพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และต้องมีมาตรการและกลไกในการป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาไม่ว่าในรูปแบบใด และพึงส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินมาตรการหรือกลไกดังกล่าวด้วย

มาตรา ๖๘ รัฐพึงจัดระบบการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทุกด้านให้มีประสิทธิภาพเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ และให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร

ที่มาจาก ราชกิจจานุเบกษา ตราไว้ ณ วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นปีที่ ๒ ในรัชการปัจจุบัน เล่มที่ ๑๓๔ ตอนที่ ๔๐ ก

รัฐพึงมีมาตรการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยเคร่งครัด ปราศจากการแทรกแซงหรือครอบงำใด ๆ

รัฐพึงให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายที่จำเป็นและเหมาะสมแก่ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาส ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม รวมถึงตลอดถึงการจัดหาทนายความให้

มาตรา ๖๙ รัฐพึงจัดให้มีและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปวิทยาการแขนงต่าง ๆ ให้เกิดความรู้ การพัฒนา และนวัตกรรม เพื่อความเข้มแข็งของสังคม และเสริมสร้างความสามารถของคนในชาติ

มาตรา ๗๐ รัฐพึงส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิต ในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมตามความสมัครใจได้อย่างสงบสุข ไม่ถูกรบกวน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตราย ต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย

มาตรา ๗๑ รัฐพึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ ของสังคม จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างสรรค์เสริมสุขภาพเพื่อให้ ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

รัฐพึงส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพและความสามารถสูงขึ้น

รัฐพึงให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลดังกล่าวถูกใช้ความรุนแรง หรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม รวมตลอดทั้งให้การบำบัดฟื้นฟูและเยียวยาผู้ถูกกระทำการดังกล่าว

ในการจัดสรรงบประมาณ รัฐพึงคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการที่แตกต่างกันของเพศ วัย และสภาพของบุคคล ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรม

มาตรา ๗๒ รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงาน ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่และศักยภาพของที่ดิน ตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๒) จัดให้มีการวางผังเมืองทุกระดับและบังคับการให้เป็นไปตามผังเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ รวมตลอดทั้งพัฒนาเมืองให้มีความเจริญโดยสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

(๓) จัดให้มีมาตรการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

(๔) จัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้ง การประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น

(๕) ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า รวมทั้งพัฒนาและสนับสนุน ให้มีการผลิตและการใช้พลังงานทางเลือกเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานอย่างยั่งยืน

มาตรา ๗๓ รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำ และสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๗๔ รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพ และวัยและให้มีงานทำ และพึงคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดีในการทำงาน ได้รับรายได้ สวัสดิการ การประกันสังคม และสิทธิประโยชน์อื่นที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ และพึงจัดให้มีหรือส่งเสริมการออมเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงาน

รัฐพึงจัดให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

มาตรา ๗๕ รัฐพึงจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขจัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศ

รัฐต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ การรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม การจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือการจัดทำบริการสาธารณะ

รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน คุ้มครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน

ในการพัฒนาประเทศ รัฐพึงคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน ประกอบกัน

มาตรา ๗๖ รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

รัฐพึงดำเนินการให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม โดยกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการป้องกันมิให้ผู้ใดใช้อำนาจ หรือกระทำการโดยมิชอบที่เป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ หรือกระบวนการแต่งตั้งหรือการพิจารณาความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว

มาตรา ๗๗ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสม กับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่จำเป็น พึงกำหนดหลักเกณฑ์ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

มาตรา ๗๘ รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ด้านต่าง ๆ การจัดทำบริการสาธารณะทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมตลอดทั้งการตัดสินใจทางการเมือง และการอื่นใด บรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน

รางวัลแห่งความสำเร็จ

รางวัลชนะเลิศกองทุนสำรองเลี้ยงชีพดีเด่น ประจำปี 2555

รางวัลชนะเลิศกองทุนสำรองเลี้ยงชีพดีเด่น ประจำปี 2557

รางวัลรองชนะเลิศกองทุนสำรองเลี้ยงชีพดีเด่น ประจำปี 2558

รางวัลผลงานระดับประเทศ

ปี 2555 และ ปี 2557

โล่รางวัลพระราชทาน
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
จากการชนะเลิศกองทุนสำรองเลี้ยงชีพดีเด่น
ประเภทกองทุนที่มีขนาดใหญ่มากกว่า 5,000 ล้านบาท
จัดโดยสมาคมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ส.ก.ส.)

ปี 2558

โล่จากกระทรวงการคลัง
รางวัลรองชนะเลิศกองทุนสำรองเลี้ยงชีพดีเด่น
ประเภทกองทุนที่มีขนาดใหญ่มากกว่า 5,000 ล้านบาท
จัดโดยสมาคมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ส.ก.ส.)

ประจำปี 2555

ประจำปี 2557

รางวัลผลงานระดับเอเชีย

ปี 2555 และ ปี 2557

Best of The Best Awards
สาขา Plan Sponsor of The Year
จากนิตยสาร Asia Asset Management :
The Journal of Investments and Pensions
เขตนริหารพิเศษฮ่องกง

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งจดทะเบียนแล้ว

“ Best Investment ”
Better Wealth Better World

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
พระราชทานรางวัลชนะเลิศในงานประกวดกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ดีเด่น 2 ปีซ้อน (ประจำปี 2558 และ 2559) สำหรับ
“กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ TMBAM M Choice ซึ่งจดทะเบียนแล้ว”
ประเภทกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จัดการแบบกองทุนร่วม (Pooled Fund)

“Empower Thais towards
Rich Retirement”

ผลการดำเนินงานในอดีต / ผลการเปรียบเทียบผลการดำเนินงาน
ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ในตลาดทุนมิได้เป็นที่ยืนยันถึงผลการดำเนินงานในอนาคต
ทำความเข้าใจลักษณะสินค้า เงื่อนไขผลตอบแทนและความเสี่ยงก่อนตัดสินใจลงทุน